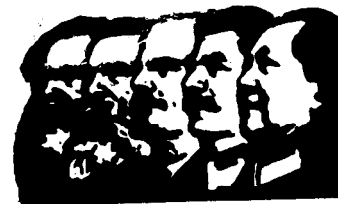

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35 ΤΗΛ.-ΦΑΞ 5232553 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 18 ΙΟΥΝΗ 1999 ΑΡ.ΦΥΛ. 331 ΔΡΧ. 200

ΕΥΡΩΕΚΚΛΟΓΕΣ

Οι φαιοκόκκινοι προχώρησαν λίγο

Ο ΛΑΟΣ ΑΝΤΕΞΕ

Οι φαιοκόκκινοι προχώρησαν, αλλά λίγο. Ο λαός κράτησε.

Σε αυτές τις δύο προτάσεις μπορεί κατά τη γνώμη μας να συμπυκνωθεί το αποτέλεσμα των εκλογών της 13 του Ιουνή.

Ασφαώς κανείς δεν νοιάστηκε για το Ευρωκοινοβούλιο. Στη χώρα μας εδώ και πολλά χρόνια οι ευρωεκλογές είναι μια μάχη για την πολιτική εξουσία στην ίδια την χώρα. Σε γενικές γραμμές αποτελούν το πιο αξιόπιστο και ισχυρό πολιτικό γκάλοπ που όχι μόνο φανερώνει τις διαθέσεις των μαζών αλλά επιδρά και μεταβάλλει τους ίδιους τους πολιτικούς συσχετισμούς.

Σε αυτή τη μάχη δεν υπήρξε ένας καθαρός νικητής.

Οι φαιοκόκκινοι προχώρησαν αλλά δεν μπόρεσαν να φωνάξουν “νίκησαμε” γιατί ο στόχος τους αποδείχτηκε εξαιρετικά φιλόδοξος. Εκείνο που ήθελαν ήταν να τελειώνουν με το δικομματισμό. Αυτός ο στόχος ποσοτικά είχε προσδιορισθεί από την Παπαρήγα που δήλωνε ότι νικηφόρο θα είναι το αποτέλεσμα εκείνο που έφερνε το άθροισμα ΠΑΣΟΚ και ΝΔ κάτω από το 50%. Αυτό σημαίνει ότι το φαιοκόκκινο μέτωπο, δηλαδή κυρίως το ψευτοΚΚΕ, ο ΣΥΝ, το ΔΗΚΚΙ και η ΠΟΛΑΝ θα έπρεπε να ξεπεράσει το 40%.

Βέβαια οι φασίστες εκφράζονται πάντα έτσι υπερβολικά για να δώσουν μια αίσθηση ισχύος στο στρατό τους και να πανικοβάλλουν τους αντιπάλους τους. Όμως είναι σίγουρο ότι περιμέναμε μια ουσιαστική μείωση της αθροισμένης δύναμης του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ κάτω από το 70%.

Το σύνθημα ενάντια στο δικομματισμό είναι το πιο βαθύ σύνθημα του σοσιαλφασισμού. Τα φιλορώσικα κόμματα ξέρουν ότι δεν μπορούν να κυβερνήσουν μόνα τους παρά μόνο αν κανένα από σχετικά “δυτικά” κόμματα, η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ δεν καταφέρουν να σχηματίσουν αυτοδύναμη κυβέρνηση. Όσο δεν βγαίνει ένα τρίτο, μεσαίας ισχύος ευρωπαϊκό κόμμα, ο δικομματισμός είναι η τελευταία άμυνα

του ευρωπαϊσμού απέναντι στους ρωσόφιλους στην Ελλάδα.

Ο δικομματισμός λοιπόν πήρε 70%.

Το φαιοκόκκινο μέτωπο πήγε στο 23%, λίγο πιο πάνω από όσο πήρε το 1994.

Αν λέμε ωστόσο ότι το φαιοκόκκινο μέτωπο προώθησε τις θέσεις του είναι γιατί την ηγεμονία σ’ αυτό το μέτωπο την πήραν οι ρωσόφιλοι από τους σοβινιστές ή αλλιώς το “κόκκινο” πήρε την ηγεμονία από το “φαιό”.

Αυτό έγινε σε όλα τα επίπεδα. Κατ’ αρχήν στο επίπεδο των κοινοβουλευτικών του φαιοκόκκινου μετώπου.

Το ’94 την ηγεμονία στο μέτωπο την είχε ο σοβινιστής Σαμαράς με το 8,5%. Τότε το ΔΗΚΚΙ δεν υπήρχε και ήταν ισχυρός ο ΣΥΝ ο οποίος αποτελεί την ευρωπαϊκή μεταμπίση του σοσιαλφασισμού. Τότε ψευτοΚΚΕ + ΠΟΛΑΝ + ΣΥΝ είχαν 6,5+8,5+6,5 = 21%.

Το ’95 ο όγκος του μετώπου δεν άλλαξε γιατί ότι έχασε ο Σαμαράς το πήρε χοντρικά (μιλάμε από πολιτική άποψη και όχι από την άποψη των συγκεκριμένων ψηφοφόρων) ο Τσοβόλας. Όμως τώρα ηγεμόνας του μετώπου αυτού τόσο αριθμητικά, όσο και ποιοτικά έγινε ο σκληρός πυρήνας του φαιοκόκκινου μετώπου, το νεοναζιστικό, το εθνικο-κομμουνιστικό ψευτοΚΚΕ. Το ΔΗΚΚΙ είναι ένα κόμμα με δήθεν αριστερά, δηλαδή εθνικο-σο-

σιαλιστικά χαρακτηριστικά και βλέπει με δέος και αναγνωρίζει σαν την πολιτική πρωτοπορία του το ψευτοΚΚΕ, ενώ και στον ΣΥΝ ηγεμονεύει τώρα ανοιχτά και όχι καλυμμένα, όπως πριν, η εθνικο-κομμουνιστική φράξια των Κωνσταντόπουλου - Αλαβάνου. Η συντριβή της ΠΟΛΑΝ εκφράζει την ήττα του σοβινισμού σαν τέτοιου, ενώ ο ίδιος ο Σαμαράς εκθειάζει ανοιχτά και με πάθος τη Ρωσία και τη στρατηγική του ορθόδοξου τόξου.

Το ίδιο αυτό φαινόμενο της ηγεμονίας των ρωσόδουλων εμφανίζεται στην ακροδεξιά. Εδώ το ’94 την αριθμητική ισχύ και τον πολιτικό όγκο του ακροδεξιού στρατού τον έδινε η χουντική ΕΠΕΝ (51.000 ψήφοι). Η “Χρ. Αυγή” πρωτοεμφανίστηκε το ’94 σαν δυναμική μειοψηφία σ’ αυτό το χώρο με 7000 ψήφους. Τώρα όλος ο ακροδεξιός στρατός έχει αποδεχθεί την ηγεμονία του ανοιχτού ρωσόδουλου ναζισμού και συντάσσεται πίσω από τον

ναζιστή Πλεύρη και την “Χρ. Αυγή”. Αυτή η δολοφονική συμμορία γίνεται ο δυναμικός οργανωμένος πυρήνας του ψηφοδελτίου της “Πρώτης Γραμμής”. Δεν είναι τυχαίο ότι από την αγέλη ξεκόβει μόνο ο λεπενικού τύπου φασίστας Βορίδης που περιθωριοποιείται. Το καλό στην υπόθεση πάντως είναι ότι η ίδια η “Χρ. Αυγή” εξ αιτίας κυρίως της πολύχρονης καμπάνιας για το “εκτός νόμου” της ΟΑΚΚΕ και της Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας δεν μπορεί να γίνει ανοιχτός ηγεμόνας των ακροδεξιών. Έτσι αναγκάζεται να αποδεχτεί έναν άλλον μικρό Φύρερ (τον Πλεύρη) πάνω από τον δικό της αρχηγό. Ναζισμός με “υφιστάμενο” Φύρερ είναι θλιβερός. Ωστόσο το τερατώδες από ιδεολογική και πολιτική άποψη παραμένει. Οι νεοναζιστές παίρνουν 48.000 ψήφους και κάνουν προ-

συνέχεια στη σελ. 2

ΔΙΟΞΙΝΕΣ: ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΓΙΑ ΑΝΤΙΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ

Το πρόβλημα με τις διοξίνες που βρέθηκαν σε τρόφιμα με προέλευση το Βέλγιο έχει πάρει τεράστιες διαστάσεις για τη χώρα μας, τέτοιες που ούτε στις πραγματικές διαστάσεις του προβλήματος αντιστοιχούν, ούτε και σε ανάλογη συμπεριφορά σε άλλη ευρωπαϊκή χώρα. Αυτή η ιδιαίτερη συμπεριφορά των ελληνικών ΜΜΕ έχει να κάνει με το γενικότερο κλίμα αντιευρωπαϊσμού που κυριαρχεί στην πολιτική ζωή της Ελλάδας, και τροφοδοτείται από

τα συνειδητά πια ρωσόφιλα ΜΜΕ.

Η ιστορία του προβλήματος έχει ως εξής: στις 18-1-99 μια δεξαμενή με λίπος ζώων της βελγικής εταιρείας Βερκέστ μολύνθηκε με διοξίνη. Το μολυσμένο λίπος διοχετεύθηκε σε εταιρείες ζωικών τροφών που παρήγαγαν μολυσμένες ζωοτροφές. Η εταιρεία Ντε Μπραμπαντέρ παρατήρησε προβλήματα με τις κότες που χρησιμοποιούσε για αναπαραγωγή. Ειδοποίησε της ασφαλιστική της εταιρεία, η οποία ανέθεσε στον ειδικό γιατρό Ντεστικερ τη διερεύ-

νηση του προβλήματος. Στις αρχές Μαρτίου και ύστερα από έρευνα, φάνηκε ότι η ρίζα του προβλήματος βρίσκεται στο λίπος που περιέχεται στις ζωοτροφές (από τη σελίδα “Μόλυνση διοξίνης” στο site της βελγικής κυβέρνησης www.belgium.fgov.be (Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία, 13-6).

Στην Ελλάδα δεν υπάρχει η απαραίτητη εργαστηριακή υποδομή μέσω της οποίας θα μπορούσαν να ελεγχθούν, για να διαπιστωθεί αν και κατά πόσο, τα ελληνικά προϊόντα διατροφής (κρέας, αυγά, γαλακτοκομικά και παράγωγά τους)

περιέχουν ποσότητες διοξίνης. Δείγματα από τα “ύποπτα” τρόφιμα που παράγονται στην Ελλάδα στέλνονται σε εργαστήρια της Αμερικής ή της Ευρώπης και τα αποτελέσματά τους θα ανακοινωθούν στη χώρα μας μετά από ένα δίμηνο τουλάχιστον. Μέχρι τότε η Γενική Γραμματεία Καταναλωτή απλά προτείνει να αποφεύγονται ορισμένες τροφές. Και ενώ η αδυναμία επιστημονικού ελέγχου ανίχνευσης της διοξίνης στα τρόφιμα είναι τραγική πραγματικό-

συνέχεια στη σελ. 8

ΕΥΡΩΚΛΟΓΕΣ

συνέχεια από τη σελ. 1

κλητική καμπάνια. Οι κοινοβουλευτικοί φαιοκόκκινοι τους καλύπτουν απόλυτα, και ούτε καν σχολιάζουν αρνητικά το τερατώδες αποτέλεσμα που είναι το πιο επικίνδυνο σύμπτωμα της πολιτικής κατάστασης.

Η ίδια εξέλιξη σημειώνεται στο επίπεδο του μικροαστικού σοσιαλ-φασισμού εκείνου της εξωκοινοβουλευτικής λεγόμενης αριστεράς.

Εδώ πρώτοι αναδεικνύονται οι διαρρήκτες του ΜΑΚΚΕ. Αυτοί είναι το πιο σοσιαλφασιστικό από όλα τα σμήνη γλάρων που ακολουθούν τη μηχανότρατα του Περισσού ζώντας από τα ψάρια που τους πετάει. Δεν είναι τυ-

χαίο που αυτοί σαν μικροαστοί σοβινιστές υπερσκελίζουν για πρώτη φορά το ασταθές μέτωπο του ΝΑΡ - ΚΚΕ (μ-λ) επειδή αυτό διατηρεί όλο και πιο απελπισμένα κάποιους μακρινούς δεσμούς με τον αντιεθνικισμό και τον αντιφασισμό. Η εξέλιξη σε αυτό το χώρο φανερώνει ένα πράγμα: ότι όσοι θέλουν να παίξουν ταυτόχρονα με τον φιλορωσικό - αντιδυτικισμό και με τον αντιφασισμό και διεθνισμό είναι καταδικασμένοι σε διάσπαση και διάλυση.

Όταν θα δημοσιευτούν τα τελικά αποτελέσματα που θα περιλαμβάνουν την Α/Συνέχεια και το ΣΕΚ, νομίζουμε ότι αυτή η παρατήρηση θα επαληθευτεί. Είναι πολύ πιθανό η οργανωτικά

πολύ μικρότερη από το ΣΕΚ, Α/Συνέχεια, επειδή έχει την ίδια περίπου σοσιαλφασιστική γραμμή με τους διαρρήκτες, να έχει ενισχυμένη θέση στους ψήφους.

Τέλος αυτή την προώθηση του φαιοκόκκινου μετώπου μπορεί κανείς να την επιβεβαιώσει στην σχέση ανάμεσα στα δύο μεγάλα κόμματα, τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ.

Από την άποψη καθαρά της πολιτικής εξουσίας είναι θετικό το γεγονός ότι η ΝΔ ήρθε πιο μπροστά από το ΠΑΣΟΚ. Όχι γιατί ο Καραμανλής είναι καλύτερος από τον Σημίτη. Ο Καραμανλής είναι ένας ρωσόφιλος φασίστας, ένας πλήρης φαιοκόκκινος. Το καλό βρίσκεται στο ότι μετά το Συνέδριο του ΠΑΣΟΚ και την ήττα των ευρωπαϊοφίλων, το

ΠΑΣΟΚ βρίσκεται υπό την απόλυτη σχεδόν ηγεμονία της ρωσικής φράξιας Λαλιώτη, Σκανδαλίδη, Γ. Παπανδρέου. Αντίθετα ο Καραμανλής θέλει πολύ χρόνο ακόμα για να μετατρέψει τους ηγετικούς μηχανισμούς της ΝΔ σε ρωσόφιλους. Αυτός είναι ο λόγος που οι ρωσόφιλοι προτιμούσαν νίκη του ΠΑΣΟΚ - Λαλιώτη και όχι της ΝΔ.

Ωστόσο η ήττα του ΠΑΣΟΚ δεν οφείλεται στον ρωσόφιλο χαρακτήρα της νέας ηγεσίας του, αλλά ακριβώς αντίθετα στην ευρωπαϊκή μορφή αυτού του κόμματος, και στην αντιευρωπαϊκή μορφή που υιοθέτησε στην προπαγάνδα της η καραμανλική ΝΔ. Πρόκειται για την ίδια εξέλιξη που έκανε τον ευρωπαϊοφανή ΣΥΝ να νικηθεί από τα ανοιχτά αντιευρωπαϊκά ψευτοΚΚΕ και ΔΗΚΚΙ.

Αυτή η εξέλιξη δείχνει μια ανησυχητική πορεία της συνείδησης των μαζών.

Οι μάζες δεν πήγαν με τους φαιοκόκκινους και είναι γεγονός πως τους ματαίωσαν προς το παρόν τα τρελά όνειρα. Οι μάζες δεν έπεσαν στην παγίδα που τους ετοίμασαν τα 6 κόμματα και τα 10 κανάλια που όλο τον καιρό του πολέμου στη Γιουγκοσλαβία οργίασαν σε ναζιστική προπαγάνδα. Αυτοί οι εγκληματίες δεν κατάφεραν να στείλουν το λαό στη Παπαρήγα και τον Τσοβόλα.

Ωστόσο μια μεγάλη ιδεολογική ζημιά έχει γίνει. Η Ευρώπη αρχίζει να απομακρύνεται από τα μάτια του λαού και να ξεθωιάζει κάτω από την επίμονη, διαβρωτική, διαστροφική προπαγάνδα των ρωσόφιλων.

Το μάυρο μέτωπο θα εντείνεται στις μέρες που έρχονται αυτή την επίθεση.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες, τις εξαιρετικά αντίξοες, πρέπει να εκτιμηθεί το εκλογικό αποτέλεσμα της ΟΑΚΚΕ. Οι 4600 ψήφοι αποτελούν μια πρωτοφανή πολιτική μεγάλη πορεία πρωτόπυρον μαχητών, "ενάντια στο ρεύμα", ενάντια σε ένα ρεύμα συντριπτικό.

Η σύγκριση με τους 5900 ψήφους του 1994, δεν μπορεί να χρησιμεύσει για να φανεί η σημερινή δυναμική της ΟΑΚΚΕ.

Γιατί το 1994 ως το 1999 η ΟΑΚΚΕ ήρθε σε σύγκρουση με τα ιερά και τα όσια του σοσιαλφασισμού και τον ιδεολογικά κυρίαρχο φαιοκόκκινου μπλοκ, δηλαδή με τα ψευτοταξικά κινήματα. Η ΟΑΚΚΕ όχι μόνο διαχώρησε τον εαυτό της, αλλά κατάγγειλε και ξεσκεπάσε όλα τα

συνέχεια στη σελ. 7

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΕΥΡΩΚΛΟΓΕΣ '99		ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ '96		ΕΥΡΩΕΛΟΓΕΣ '94	
	ΟΑΚΚΕ		ΟΑΚΚΕ-ΟΥΡΑΝΙΟ ΤΟΞΟ		ΟΑΚΚΕ	
	ΨΗΦΟΙ	ΠΟΣΟΣΤΟ	ΨΗΦΟΙ	ΠΟΣΟΣΤΟ	ΨΗΦΟΙ	ΠΟΣΟΣΤΟ
ΕΒΡΟΣ	122	0,12	45	0,04	137	0,13
ΡΟΔΟΠΗ	553	0,82	107	0,14	340	0,58
ΞΑΝΘΗ	176	0,28	65	0,10	215	0,39
ΔΡΑΜΑ	27	0,04	19	0,02	37	0,05
ΚΑΒΑΛΑ	57	0,06	36	0,03	105	0,11
Α΄ ΘΕΣΣ/ΚΗΣ	223	0,06	77	0,02	234	0,07
Β΄ ΘΕΣΣ/ΚΗΣ	125	0,07	66	0,04	144	0,09
ΣΕΡΡΕΣ	104	0,06	43	0,02	174	0,11
ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ	47	0,06	17	0,02	64	0,09
ΚΙΑΚΙΣ	72	0,09	93	0,11	70	0,09
ΠΕΛΛΑ	64	0,06	633	0,55	128	0,12
ΗΜΑΘΙΑ	77	0,08	135	0,13	139	0,14
ΠΙΕΡΙΑ	60	0,07	19	0,02	76	0,09
ΦΛΩΡΙΝΑ	27	0,07	746	1,71	64	0,16
ΚΟΖΑΝΗ	55	0,05	120	0,10	103	0,10
ΚΑΣΤΟΡΙΑ	14	0,04	116	0,31	28	0,08
ΓΡΕΒΕΝΑ	22	0,07	13	0,04	44	0,15
ΓΙΑΝΝΙΝΑ	75	0,07	32	0,03	121	0,11
ΑΡΤΑ	27	0,05	14	0,02	58	0,11
ΘΕΣΠΡΩΤΙΑ	23	0,08	16	0,05	28	0,10
ΠΡΕΒΕΖΑ	26	0,07	10	0,02	36	0,09
ΛΑΡΙΣΑ	110	0,06	61	0,03	235	0,13
ΜΑΓΝΗΣΙΑ	84	0,07	30	0,02	139	0,11
ΤΡΙΚΑΛΑ	102	0,10	25	0,02	169	0,17
ΚΑΡΔΙΤΣΑ	67	0,07	19	0,02	126	0,13
ΚΕΡΚΥΡΑ	75	0,11	22	0,03	93	0,14
ΛΕΥΚΑΔΑ	22	0,14	07	0,04	25	0,16
ΚΕΦΑΛ/ΝΙΑ	39	0,17	15	0,05	46	0,20
ΖΑΚΥΝΘΟΣ	21	0,09	13	0,05	32	0,14
ΑΙΤΩΛ/ΝΙΑ	84	0,06	31	0,02	121	0,08
ΑΧΑΪΑ	73	0,04	26	0,01	119	0,07
ΗΛΕΙΑ	67	0,06	32	0,02	114	0,10
ΦΘΙΩΤΙΑ	72	0,06	17	0,01	117	0,10
ΕΥΡΥΤΑΝΙΑ	09	0,05	07	0,03	15	0,07
ΦΩΚΙΑ	16	0,05	10	0,03	39	0,12
ΒΟΙΩΤΙΑ	62	0,08	39	0,04	85	0,10
ΕΥΒΟΙΑ	92	0,06	30	0,02	99	0,07
Α΄ ΑΘΗΝΑΣ	132	0,03	76	0,02	194	0,04
Β΄ ΑΘΗΝΑΣ	458	0,05	176	0,02	583	0,06
Α΄ ΠΕΙΡΑΙΑ	111	0,07	32	0,02	116	0,07
Β΄ ΠΕΙΡΑΙΑ	182	0,10	63	0,03	218	0,11
ΑΤΤΙΚΗ	208	0,08	58	0,03	167	0,08
ΚΟΡΙΝΘΙΑ	43	0,05	24	0,02	46	0,05
ΑΡΓΟΛΙΑ	32	0,05	13	0,02	-	-
ΑΡΚΑΔΙΑ	32	0,04	20	0,02	70	0,09
ΜΕΣΣΗΝΙΑ	51	0,04	23	0,02	108	0,09
ΛΑΚΩΝΙΑ	26	0,04	14	0,02	59	0,09
ΛΕΣΒΟΣ	54	0,08	30	0,04	132	0,18
ΧΙΟΣ	19	0,06	14	0,04	45	0,13
ΣΑΜΟΣ	25	0,09	08	0,03	37	0,13
ΚΥΚΛΑΔΕΣ	51	0,07	33	0,04	47	0,06
ΔΩΔΕ/ΝΗΣΑ	76	0,07	34	0,03	12	0,01
ΧΑΝΙΑ	34	0,04	15	0,02	61	0,07
ΡΕΘΥΜΝΟ	17	0,04	11	0,02	26	0,06
ΗΡΑΚΛΕΙΟ	53	0,03	19	0,01	81	0,05
ΛΑΣΗΘΙ	25	0,05	16	0,03	35	0,07
ΣΥΝΟΛΟ	4600	0,07	3485	0,05	5956	0,09

Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να στέλνουν τα γράμματά τους στη Τ.Θυρίδα 8371, Τ.Κ 10010
Για τις οικονομικές σας ενισχύσεις χρησιμοποιείστε τον νέο λογαριασμό μας στην Εθνική Τράπεζα: 160/764962-29 ή την Τ.Θ 8371 Τ.Κ 10010 στο όνομα Κ. Λιακόπουλος

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ
15ήμερη εφημερίδα της ΟΑΚΚΕ
Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο Κώστας Λιακόπουλος Χαλκοκονδύλη 35
5ος όροφος Τ.Θ. 8371
Τ.Κ. 100 10 Αθήνα
Τηλ.-Φαξ. 5232553
Ετήσια συνδρομή: 5.000
Εξαμηνιαία: 2.500

ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑΤΙΚΗ ΕΙΣΒΟΛΗ ΣΤΗΝ ΠΡΙΣΤΙΝΑ

Ο ΡΩΣΙΚΟΣ ΦΑΣΙΣΤΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΩΝ

Η Δύση άνοιξε σαμπάνιες για να γιορτάσει την Είσοδό της στο Κόσσοβο.

Η πέμπτη αερομεταφερόμενη αγγλική ταξιαρχία ήταν έτοιμη να εγκατασταθεί στην Πρίστινα. Ο λαϊκίστικος αγγλικός τύπος με την "Sun" βεβαίωνε: "Οι τόμμισ (οι Άγγλοι στρατιώτες) θα είναι επικεφαλής και εικοστέςσερις ώρες μετά (την είσοδό τους στο Κόσσοβο) θα πίνουν καφέ στην Πρίστινα". Η Όλμπράϊτ έπαιρνε από παντού συγχαρητήρια και αναφωνούσε: "Η συμμαχία υπήρξε φανταστική". Ο Γιόσκα Φίσερ τη συνέχαιρε: "Αυτός ήταν ο πόλεμος της Μαντλίν" και εκείνη απαντούσε με μετριοφροσύνη: "Αυτό τον πόλεμο τον κάναμε μαζί". Όλοι ήταν χαρούμενοι και ο καθένας είχε να περηφανευτεί για κάτι: οι Άγγλοι για την επιμονή τους στην συνέχιση και ενδεχόμενα κλιμάκωση του πολέμου, οι Ιταλοί και οι Γερμανοί αντίθετα για την επιμονή τους να μην υπάρξουν χερσαίες επιχειρήσεις, οι Γάλλοι γιατί επέμεναν πιο πολύ από τον καθένα να μπει η Ρωσία στο παιχνίδι, (Monde 11 του Ιούνη), οι Αμερικάνοι για την στρατιωτική και διπλωματική ηγεμονία τους.

Όλοι ήταν χαρούμενοι και είχαν κιόλας χωρίσει το Κόσσοβο σε πέντε τομείς ελέγχου, έναν για τον καθένα από τους υποτιθέμενους νικητές Αγγλία, Γαλλία, ΗΠΑ, Γερμανία, Ιταλία.

Στην κορυφή ακριβώς αυτού του κύματος αυταρέσκειας το βράδυ της 11 του Ιούνη άρχισαν να κινούνται από την Βοσνία, όπου ήταν εγκατεστημένα στα πλαίσια της FORPRONU προς το Βελιγράδι και από κει προς την Πρίστινα, ρωσικά στρατεύματα με τεθωρακισμένα και οχήματα μεταφοράς προσωπικού. Αυτά, καταχειροκροτούμενα από τους Σέρβους, κατέλαβαν το στρατηγικότερο σημείο της πρωτεύουσας του και επομένως όλου του Κόσσοβου, το αεροδρόμιο της Πρίστινα. Οι "Τόμμισ" έφτασαν στην Πρίστινα ύστερα από μια μέρα, διώχθηκαν από το αεροδρόμιο της από τους Ρώσους με μια απλή φράση ενός ρώσου ταγματάρχη.

Αυτή ήταν μια άνευ προηγουμένου ψυχρολουσία. Η γιορτή σταμάτησε, και συνεχίστηκε πιο πυρετώδεια η σειρά από διαπραγματεύσεις που είχε ξεκινήσει πριν εβδομάδες ανάμεσα στο ΝΑΤΟ και τη Ρωσία για το ρόλο των ρωσικών στρατευμάτων στο Κόσσοβο. Αρχικά οι δυτικοί θύμωσαν πολύ. Ύστερα η Ρωσία τους θύμισε τι είχαν υπογράψει, πρόβαλε την τεράστια πολιτική της δύναμη μέσα στη Σερβία και αυτοί αναγκάστηκαν να υποβαθμίσουν το θέμα. Ο άγγλος στρατηγός Μάϊκ Τζάκσον επικεφαλής των νατοϊκών στρατευμάτων σε όλο το Κόσσοβο διαπίστωσε ψύχραμα ότι οι 200 Ρώσοι στρατιώτες στο αεροδρόμιο της Πρίστινα δεν είναι και κάτι υπολογίσιμο μπροστά στις 50.000 νατοϊκών που θα εγκατασταθούν τελικά στο Κόσσοβο.

ΟΙ ΡΩΣΟΙ ΣΤΗΝ ΠΡΙΣΤΙΝΑ: ΠΡΟΙΟΝ ΜΑΚΡΑΣ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑΣ

είναι τυχαίο που το Ελσίνκι διαλέχτηκε σαν τόπος μιας συμφωνίας, η οποία γέννησε την ΔΑΣΕ (ΟΑΣΕ σήμερα), μια συμφωνία που αποτελεί την θεσμοθετημένη επέμβαση της Ρωσίας σε όλες τις ευρωπαϊκές υποθέσεις από το Γιβραλτάρ ως τα Ουράλια.

Όταν ο Τσερνομίρντιν διαπραγματεύεται με τον Τάλμποτ και τον Αχτισάρι στην ουσία συνεργάζεται με ότι πιο ρωσόφιλο η ενδοτικό απέναντι στη Ρωσία υπάρχει στη Δύση ενάντια στα στρατηγικά δυτικά συμφέροντα.

Ο Τάλμποτ δεν θα υπήρχε δίχως την ενδοτική απέναντι στη Ρωσία Όλμπράϊτ, ούτε και ο Αχτισάρι θα ήταν εκπρόσωπος της Ευρώπης αν δεν υπήρχαν οι Σρέντερ και Σιράκ που δεν κουνιούνται ούτε εκατοστό, αν πρόκειται, έστω και για λίγο να συγκρουστούν με το Κρεμλίνο.

Αν φτάσαμε στην φαινομενικά αναπάντεχη είσοδο των Ρώσων στο Κόσσοβο δίχως να ανοίξει μύτη, ούτε και να χαλάσουν οι σχέσεις Δύσης - Ρωσίας, ήταν επειδή ο δυτικός ενδοτισμός και η τύφλα απέναντι στη ρωσική στρατηγική έχουν φτάσει σήμερα στο αποκορύφωμά τους. Ακόμα και τώρα οι Δυτικοί αρνούνται να αντισταθούν στην διπροσωπία και στον πραξικοπηματισμό της Ρωσίας. Ακόμα και τώρα αρνούνται να δουν ότι πίσω από τις φαινομενικά σπασμωδικές ρωσικές κινήσεις υπάρχει ένα καλά καταστρωμένο σχέδιο. Πίσω από αυτή την στάση υπάρχει στο βάθος η παρακμή του ευρωπαϊκού αστικού κόσμου, η έλλειψη χαρακτήρα του, η αφάνταστη ελαστικότητα του στις δημοκρατικές αρχές και τελικά η περιφρόνηση τους τρίτου κόσμου, όπως αυτούς εκδηλώνεται σαν βαλκάνιο θύμα της σοσιαλφασιστικής εθνοκάθαρσης, δηλαδή σαν Βόσνιος και Κοσσοβάρος πολίτης.

Η ΡΩΣΙΑ ΔΙΑΜΕΛΙΖΕΙ

Η εισβολή των Ρώσων στο Κόσσοβο είχε προετοιμαστεί μεθοδικά και είχε ουσιαστικά προαναγγελθεί από την πρώτη στιγμή των βομβαρδισμών, όταν ο Πριμακόφ είχε εμφανίσει στους δυτικούς και στους σέρβους το σχέδιό του για διαμελισμό του Κόσσοβου, ανάμεσα σε βορρά και νότο, όπου στο νότο θα εγκαθίστατο η Ρωσία και στο νότο η Δύση. Αυτό το σχέδιο ήταν στην πραγματικότητα ακόμα πιο παλιό. Η ρωσική διπλωματία πρότεινε στους Σέρβους και τους Αλβανούς το διαμελισμό του Κόσσοβου κιόλας από την εποχή τους τέλους του βοσνιακού πολέμου. Αυτή τη λύση την είχε υιοθετήσει το ρωσόφιλο μέτωπο των σέρβων σοσιαλφασιστών, το μέτωπο Τοόστις - Ντράσκοβιτς, αλλά την είχε απορρίψει ο Μιλόσεβιτς, δηλαδή ο καθαυτό σέρβικος σοβι-

νισμός.

Σε όλες τις σύγχρονες πολεμικές κρίσεις στον ευρωπαϊκό και μεσανατολικό χώρο, είναι ο ρωσικός σοσιαλμπεριαλισμός που αποτελεί τον βασικό φορέα και προωθητή της γραμμής του διαμελισμού του πολυεθνικού κράτους. Αυτό έκανε το '65 η Ρωσία μέσω του Γκρομικό όταν πρότεινε τη διζωνική, τάχα ομοσπονδία για την Κύπρο, την οποία διζωνική (χωρίς ομοσπονδία) και πραγματοποίησε το '74 σπρώχνοντας την Τουρκία στην εισβολή. Αυτό έκανε πάλι το '94 όταν πρώτη πρότεινε και πέτυχε τελικά τον διαμελισμό της Βοσνίας. Αυτό κάνει και τώρα πετυχαίνοντας τον διαμελισμό του Κόσσοβου, που αποτελεί ουσιαστικά διαμελισμό της Σερβίας.

Είναι γεγονός ότι οι δυτικοί αντιτάχθηκαν από την πρώτη στιγμή στην πρόταση Πριμακόφ, που συνέχισαν να την προβάλλουν οι Τσερνομίρντιν και Ιβανόφ, δίχως όμως να έρθουν γι αυτό σε ουσιαστική σύγκρουση με τη Ρωσία.

Αντίθετα σε όλη τη διάρκεια των βομβαρδισμών, προσπάθησαν να εντάξουν τη Ρωσία στο δικό τους αντι-Μιλόσεβιτς μέτωπο και έμειναν διαρκώς με την αυταπάτη ότι το πέτυχαν, ενώ ποτέ η Ρωσία δεν παραιτήθηκε από την απαίτησή της για διαμελισμό του Κόσσοβου.

Ο διαμελισμός του Κόσσοβου βέβαια δεν ομολογείται από τη Ρωσία, αλλά κρύβεται πίσω από την τριπλή ρωσική απαίτηση να εγκατασταθούν τα ρωσικά στρατεύματα στο Κόσσοβο, να έχουν δικό τους τομέα ελέγχου στο βορρά που να συνορεύει με τη Σερβία, και να μην υπόκεινται σε κοινό πολιτικό έλεγχο, οπότε και στρατιωτικό, με τις δυνάμεις που ελέγχουν τους υπόλοιπους τομείς.

Ο ξεχωριστός πολιτικός και στρατιωτικός έλεγχος μιας οποιασδήποτε περιοχής του Κόσσοβου είναι φανερό ότι το διασπά κατ' αρχήν στη μορφή. Όμως αυτή η διάσπαση γίνεται στρατηγική και ουσίας από την στιγμή που ο διαφορετικός πολιτικός έλεγχος αντιστοιχεί σε αντίθετες πολιτικές στρατηγικές. Η Ρωσία από την αρχή ως το τέλος του πολέμου Κόσσοβο εμφανίστηκε σαν στρατηγικός σύμμαχος της Σερβίας και στρατηγικός αντίπαλος του ΝΑΤΟ. Βέβαια έπαιξε ένα εντελώς βρώμικο διπλό παιχνίδι υπονομεύοντας τον σέρβο προστατευόμενο της και προσεταιριζόμενη ενάντια σ' αυτόν τον νατοϊκό εχθρό της. Όμως σε τελική ανάλυση η Ρωσία υποστήριξε τη σέρβικη εθνοκάθαρση στο Κόσσοβο και αντιτάχθηκε σε επίπεδο διακηρύξεων και προπαγάνδας σε κάθε διεθνή επέμβαση ενάντια σε αυτήν.

Δεν είναι τυχαίο ότι η είσοδος των ρωσικών στρατευμάτων στο Κόσσοβο σε αντίθεση με την εί-

σοδο των νατοϊκών έγινε μέσα από τη Σερβία και σε συνεννόηση με αυτήν. Οι Ρώσοι εγκαταστάθηκαν στην Πρίστινα σαν "απελευθερωτές" του σέρβικου Κόσσοβου και αντίστοιχα σαν καταπιεστές των Κοσσοβάρων. Αφού δεν αναγνωρίζουν την σέρβικη εθνοκάθαρση, ο χώρος κυριαρχίας των Ρώσων στο Κόσσοβο θα είναι χώρος όπου ούτε οι Κοσσοβάροι θα επιστρέψουν, ούτε οι σέρβοι εγκληματίες εθνοεκκαθαριστές θα τιμωρηθούν. Ο χώρος της ρωσικής κυριαρχίας στο Κόσσοβο θα είναι εδαφική συνέχεια της φασιστικής Σερβίας, και μάλιστα της χειρότερης έκδοσης αυτού του φασισμού. Έτσι στην ουσία το Κόσσοβο θα δώσει μια ευρύτερη εθνικά ομοιογενή και ακόμα πιο φασιστική Σερβία και ένα μικρότερο Κόσσοβο υπό δυτική κυριαρχία που θα φλέγει διαρκώς τον αλβανικό σοβινισμό και θα τον φέρνει σε αυξανόμενη σύγκρουση με τη Δύση.

Το ερώτημα είναι πως η Δύση μπορεί να δεχτεί έναν τέτοιο διαμελισμό του Κόσσοβου που στην ουσία καταργεί και την ηγεμονία της στον πόλεμο αυτό και της στερεί το επιχείρημα ότι δεν δημιουργεί νέα σύνορα στα Βαλκάνια.

Η απάντηση βρίσκεται στον ίδιο τον πόλεμο που έκανε. Η Δύση έδωσε μια μάχη ενάντια στο σέρβικο φασισμό σε συνεννόηση με το κέντρο του παγκόσμιου φασισμού που είναι το Κρεμλίνο και γονάτισε ένα τοπικό φασίστα σε συνεργασία με έναν παγκόσμιο. Η Δύση έδωσε έναν μισό πόλεμο, τον πόλεμο των βομβαρδισμών, που πρόσφερε την αρρωστημένη Σερβία στον τέλεια διεστραμμένο προστάτη της και αρνήθηκε έναν ολοκληρωμένο πόλεμο, έναν πόλεμο με χερσαίες επιχειρήσεις για την απελευθέρωση της Βοσνίας αλλά και ολόκληρης της Σερβίας από τον σέρβικο φασισμό.

Ο διαμελισμός του Κόσσοβου βρίσκεται με λίγα λόγια στον μισό, ή καλύτερα μισερό πόλεμο από άποψη διπλωματική, στρατιωτική και ηθική που έδωσε η Δύση στο Κόσσοβο.

ΡΩΣΙΚΗ ΜΠΑΜΠΕΣΙΑ ΚΑΙ ΔΥΤΙΚΗ ΑΘΛΙΟΤΗΤΑ

Ένας τέτοιος μισερός πόλεμος δεν δίνει ποτέ νίκες σ' αυτόν που τον διεξάγει. Δεν είναι τυχαίο που η Δύση δεν είναι καν σε θέση να κατηγορήσει τους Ρώσους για την πραξικοπηματική τους εισβολή στο Κόσσοβο. Μπορεί να τους κατηγορήσει για μπαμπεσιά και ασυνέπεια μόνο στις μεταξύ τους σχέσεις, αλλά όχι μπροστά στους τρίτους, μπροστά δηλαδή στον τρίτο κόσμο, και τους λαούς γενικά. Γιατί από αυτή την άποψη η ρώ-

ΚΟΜΟΤΗΝΗ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ-ΣΥΖΗΤΗΣΗ

ΣΤΟΝ "ΙΣΙΚ FM"

Ο Η.Ζαφειρόπουλος με τον Αμπντουχαλίμ Ντεντέ

Ντ.: Κύριε Ζαφειρόπουλε, καθώς ήρθατε. Έκανα μία εισαγωγή στα τουρκικά, λέγοντας ποιος είστε, τι είστε, τι εκπροσωπείτε και ότι ήτανε μια ευχάριστη έκπληξη και για μας και για τους ακροατές μας, νομίζω, ότι βρίσκεστε σήμερα στην Κομοτηνή, εδώ, στο στούντιο του Isik FM, στην εκπομπή τη δικιά μου της ελεύθερης άποψης. Ελεύθερα τα λέμε όλα χωρίς προκαταλήψεις και χωρίς φόβο και πάθος. Πάθος έχουμε, πολλές φορές, αλλά το πάθος το "ανάποδο" δεν έχουμε. Και, αφού σας καλωσορίσω άλλη μια φορά, να ζητήσω να μας πείτε δυο κουβέντες για τον εαυτό σας. Ξέρουμε ότι είστε μόνο 18 χρονών, γελάτε βλέπω...

Ζαφ.: Θα πω δυο λόγια, αλλά όχι για να συστηθώ σαν πρόσωπο. Είμαι αρκετά μεγαλύτερος, είμαι 52 χρονών, αλλά σαν πολιτικός είμαι ένας άνθρωπος που έχει κινηθεί μέσα σ' αυτό που λέμε αριστερό κίνημα της χώρας μας και για πολλά χρόνια πάλεψα με μια μικρή ομάδα συντρόφων, τίμιων αγωνιστών και μαχητών, και φτιάξαμε την οργάνωση ΟΑΚΚΕ, για να υπερασπίσουμε αυτό που πιστεύαμε σαν δίκιο σε όλα τα ζητήματα.

Ντ.: Μάλιστα.

Ζαφ.: Δηλαδή, όχι μόνο σ' αυτά που πολλοί εύκολα λένε δίκιο και δίκαια υπόθεση, αλλά και σ' αυτά που πολλοί δυσκολεύονται να τα δούνε και να τα παραδεχτούνε.

Ντ.: Εντάξει. Αν μου επιτρέψετε, θα σας πω το εξής. Αυτό το αποδείξατε νομίζω με τη συνεργασία που είχατε με το Ουράνιο Τόξο των Σλαβομακεδόνων της Ελλάδος.

Ζαφ.: Έτσι.

Ντ.: Και μια που ήρθε ο λόγος εδώ, γιατί νομίζω ότι σας έχει κατηγορήσει και ο πρώην υπουργός Εξωτερικών στη Μακεδονία στα Σκόπια ότι είστε και ομοφυλόφιλοι, κάτι τέτοιο λέει, το κόμμα των Μακεδόνων, λέει, μαζί με τους ομοφυλόφιλους...

Ζ.: Όχι, δε νομίζω ότι μας κατέταξε σ' αυτή την κατηγορία. Μίλησε τότε για κάποιους ομοφυλόφιλους με τους οποίους συνεργάζονταν το Ουράνιο Τόξο νομίζω αποδοκιμάζοντας μια μερίδα δημοκρατών που τους συμπαραστεκόταν και κατηγορώντας επίσης και τους κομμουνιστές. Δηλαδή αναφερόταν στην ΟΑΚΚΕ μιλώντας για τους κομμουνιστές σαν κάτι που πρέπει να απορριφθεί επίσης από την κοινωνία σήμερα και ότι μόνο ένα περιθώριο θα μπορούσε

Δημοσιεύουμε σ' αυτό εδώ το φύλλο της *Νέας Ανατολής* το πρώτο μέρος της συνέντευξης-συζήτησης του σ. Η. Ζαφειρόπουλου με τον Αμπντουχαλίμ Ντεντέ που μεταδόθηκε ζωντανά στις 8 του Ιούνη από το ραδιοφωνικό σταθμό της Κομοτηνής Isik FM. Αυτός ο σταθμός που επικεφαλής του είναι ο Ντεντέ εκπέμπει κυρίως στην τουρκική γλώσσα και ακούγεται περισσότερο από τους Τούρκους της Ροδόπης, και πολύ λιγότερο -λόγω μικρής σχετικά εμβέλειας- από τους Τούρκους της Ξάνθης. Όπως αναφέρουμε και στο άρθρο μας για τις εκλογές ο Α. Ντεντέ εκδίδει και την τουρκόφωνη εφημερίδα "Θρακιανίν Σεσί" που την ξεκίνησε ο Ιμπράμ Ονσουόγλου, ο οποίος και τώρα συνεργάζεται και αρθρογραφεί σ' αυτήν. Η "Θρακιανίν Σεσί" με ολοσέλιδο άρθρο της καλούσε σε υπερψήφιση της ΟΑΚΚΕ, ενώ το ίδιο έκαναν από τον Isik FM, ο Ονσουόγλου και ο Ντεντέ.

Οι Ονσουόγλου και Ντεντέ είναι άνθρωποι με ιδιαίτερο κύρος μέσα στην τουρκική μειονότητα και πιο ειδικά στον κύκλο των τούρκων διανοούμενων της τουρκικής μειονοτικής κίνησης επιστημόνων. Έχουν μια μακριά δημοκρατική παράδοση κι έχουν αντισταθεί όχι μόνο στον ελληνικό, αλλά και στον τούρκικο σοβινισμό. Η υποστήριξη τους στην ΟΑΚΚΕ παρ' όλο που δεν εκφράστηκε προς το παρόν έντονα στο εκλογικό αποτέλεσμα, πράγμα φυσικό όπως εξηγήσαμε σε άλλο άρθρο, σηματοδοτεί μια σημαντική στιγμή στην πορεία της ανάπτυξης της συνείδησης της τουρκικής μειονότητας. Στους τίμιους και μαχητικούς εκπροσώπους της μειονότητας, μόλις τον τελευταίο χρόνο έγινε οριστικά φανερό ότι δεν μπορούν να περιμένουν αληθινή υποστήριξη από τα έξι κοινοβουλευτικά κόμματα εξουσίας. Η τελευταία ελπίδα και ταυτόχρονα η τελευταία προδοσία, απογοήτευση και οργή ήρθε από τον ΣΥΝ, που τους επιτέθηκε με λύσσα όταν τόλμησαν να διαφωνήσουν με την επίσημη "εθνική γραμμή" στο ζήτημα Οτσαλάν και χαρακτήρισαν τον τελευταίο, τρομοκράτη.

να υποστηρίζει μια εθνική μειονότητα που ονομάζει τον εαυτό της μακεδονική. Ήταν ένας τρόπος για να ξεκόψει αυτή τη μειονότητα και το Ουράνιο Τόξο από την ΟΑΚΚΕ.

Ντ.: Για να σας ρωτήσω: Μήπως είχε κάποιο αποτέλεσμα αυτή η επίθεση που έκανε τότε ο υπουργός Εξωτερικών ο Πάγκαλος εναντίον του Ουράνιου Τόξου και χάλασε ο αρραβώνας σας, να το πούμε, με το Ουράνιο Τόξο και κατεβαίνουν αυτοί ανεξάρτητοι, μόνοι τους;

Ζ.: Νομίζω ότι τέτοιες απόπειρες από τους έλληνες σοβινιστές να προκαλέσουν ρήγματα ανάμεσα στην ΟΑΚΚΕ και στις εθνικές μειονότητες της χώρας είναι καταδικασμένες. Είναι γεγονός ότι δεν μπορέσαμε να κατεβούμε μαζί με το Ουράνιο Τόξο σ' αυτές τις εκλογές, κι αυτή ήταν μια επιλογή του Ουράνιου Τόξου, νομίζω ωστόσο ότι οι δεσμοί που έχουν αναπτυχθεί όλα' αυτά τα χρόνια ανάμεσα σε μας και τους φίλους μας συναγωνιστές του Ουράνιου Τόξου είναι αρκετά βαθιά για να μπορέσουν να αντέξουν και σε επιμέρους διαφορές ή σε επιμέρους ξεχωριστούς δρόμους και ποτέ δε θα δίναμε τη χαρά στους εχθρούς της ενότητας αυτού του λαού, ανεξάρτητα από εθνικότητα, να πετύχουν το στόχο τους.

Ντ.: Μάλιστα. Δηλαδή δεν υπάρχει μεταξύ σας οποιοδήποτε...

Ζ.: Όχι, όχι. Υπάρχει διαφορετική εκτίμηση ως προς αυτό το κατέβασμα, διαφωνήσαμε με το ξεχωριστό κατέβασμα του Ουράνιου Τόξου, εμείς προτείναμε την ενότητα, είχαν τις δικές τους εκτιμήσεις, τις δικές τους αντιλήψεις, αλλά οι δεσμοί παραμένουν.

Ντ.: Μάλιστα. Ξεκινήσαμε βέβαια από το ζήτημα... Να 'ρθουμε στο ζήτημα στη δικιά μας τη μουσουλμανική μειονότητα, όπως αρέσκονται να την ονομάζουν ορισμένοι. Και δικαιολογημένα βέβαια, γιατί η Συνθήκη της Λωζάνης, λένε, έτσι λέει. Ποια είναι η θέση σας, από πού ξεκινάει; Από πού ξεκινάει η θέση σας πάνω στο ζήτημα σχετικά με τη μειονότητα; Νομίζω ότι είστε το μοναδικό κόμμα -όχι νομίζω, έτσι είναι- στην Ελλάδα χαρακτηρίζει και βάσει την ταμπέλα εκείνη που πρέπει να είναι για τη μουσουλμανική μειονότητα της Θράκης, την οποία ονομάζει εθνικά τουρκική μειονότητα.

Ζ.: Ναι.

Ντ.: Δηλαδή, μπορείτε να μας αναπτύξετε λίγο το σκεπτικό σας, την πολιτική ανάλυση, από πού ξεκινάτε και καταλήγετε σ' αυτή την απόφαση να βάλετε την ταμπέλα την οποία θέλει και αρέσκειται η μειονότητα και αποζητεί να της αναγνωριστεί;

Ζ.: Μόνο να κάνω αυτή τη μικρή διόρθωση. Ότι εκτός από την ΟΑΚΚΕ, και το Ουράνιο Τόξο ονομάζει αυτή τη μειονότητα τουρκική.

Ντ.: Εκείνο έλειπε τώρα, ένα μειονοτικό κόμμα να μην αναγνωρίζεται...

Ζ.: Ήθελα απλά να κάνω αυτή τη συμπλήρωση, γιατί θα μπορούσε να συμβαίνει κι αλλιώς. Και, όταν μια μειονότητα κοιτάει να σώσει κάπως τον εαυτό της απ' την καταπίεση, πολλές φορές είναι διατεθειμένη, για να μη δυσκολέψει τη ζωή της, να μην αναμειχθεί σε άλλα ζητήματα, σε άλλα

επίπεδα, και για να μην, ενδεχόμενα, κατηγορηθεί. Άρα λοιπόν ξεκαθαρίζω αυτό το θέμα, και έχω να πω πράγματι ότι η ΟΑΚΚΕ έχει αυτή τη θέση, και μάλιστα είναι η πρώτη οργάνωση -αυτό είναι αλήθεια- και το πρώτο πολιτικό κόμμα στην Ελλάδα που υιοθέτησε κιόλας απ' την ίδρυσή του, το 1985, τη θέση για μια μειονότητα που ονομάζεται -που θα 'πρεπε να ονομάζεται- τουρκική. Το γιατί τη λένε τουρκική σχεδόν έχει απαντηθεί στην ίδια την ερώτηση που κάνατε: στο ότι η ίδια έτσι ονομάζει τον εαυτό της. Αυτός είναι ο πρώτος και βασικός όρος για να ονομάσει κανείς κάποιον με κάποιο όνομα. Έχει να κάνει με το πώς ονομάζει ο ίδιος τον εαυτό του. Απ' την ώρα λοιπόν που τα μέλη αυτής της μειονότητας, στη συντριπτική τους πλειοψηφία, ονομάζουν τον εαυτό τους Τούρκους, έχουμε την υποχρέωση -όχι σαν αποτέλεσμα μιας θεωρητικής ανάλυσης, ούτε ιστορικών αναφορών, ούτε κοινωνιολογικών μελετών- σαν υποχρέωση δημοκρατική να τους αποκαλέσουμε μ' αυτό που αποκαλούν οι ίδιοι τον εαυτό τους. Αυτό έκανε η ΟΑΚΚΕ. Πέρα βέβαια απ' αυτό, εμείς δεν πέφτουμε απ' τον ουρανό. Όταν φτιάξαμε την ΟΑΚΚΕ, προσπαθήσαμε και ήδη είχαμε δεθεί με την ιστορία του ελληνικού κομμουνιστικού κινήματος, με την ιστορία του παλιού ΚΚΕ -για να το αντιδιαστείλουμε τούτο εδώ με το σημερινό, που εμφανίζεται σαν ΚΚΕ-, που σ' όλα του τα κομματικά σώματα, και πριν και μετά τον πόλεμο, μέχρι τότε που καταργήθηκε απέξω και από εσωτερικά χτυπήματα και έπαψε να υπάρχει σαν παλιό επαναστατικό ΚΚΕ, αυτό το κόμμα ονόμαζε τη μειονότητα τουρκική με σαφή-

νεια και αταλάντευτα. Πέρα απ' αυτό, ακόμα κι αν υποθέσουμε ότι μόνο η τουρκική μειονότητα ονόμαζε έτσι τον εαυτό της, θα ήμαστε υποχρεωμένοι, αν θέλαμε να 'μαστε ρεαλιστές και σοβαροί άνθρωποι, να ονομάζουμε έτσι αυτή τη μειονότητα όπως την ονομάζει ο υπόλοιπος λαός. Όταν αυτός ο λαός συζητάει μεταξύ του -στη δουλειά του, στο καφενείο, σε συγκεντρώσεις, ας το πούμε μη πολιτικές, στην κοινωνική του ζωή- αναφέρεται στα μέλη αυτής της μειονότητας χαρακτηρίζοντάς τα Τούρκους.

Ντ.: Και ειδικά όταν είναι να μας βρίσουν!

Ζ.: Όχι μόνο. Όχι μόνο. Υπάρχει μια τέτοια αντίληψη ίσως μέσα στους κόλπους σας επειδή δεχόμαστε πάντα επιτιμητικά ή μ' έναν αρνητικό τρόπο αυτόν τον προσδιορισμό. Αλλά θα πρέπει να ξέρουν εδώ κι οι φίλοι μας ακροατές ότι για έναν πολύ πλατύ και δημοκρατικό κόσμο -και υπάρχει αυτός, κι ούτε είναι μια ελεεινή μειοψηφία- ένας πολύ πλατύς σύγχρονος και δημοκράτης κόσμος στη χώρα μας ονομάζει χωρίς επιτιμητικό τρόπο αυτή τη μειονότητα τουρκική και λέει τους ανθρώπους Τούρκους. Εκείνο που προκαλεί το πρόβλημα είναι ότι αυτή η φράση, όταν προφέρεται, δεν πρέπει (τάχα) να προφέρεται από Έλληνες, μην γίνει αντιληπτή σαν πολιτική τοποθέτηση, σαν πολιτικό ζήτημα. Γιατί έχει περάσει -κι είναι αλήθεια- και στους ενδεχόμενα πιο δημοκράτες Έλληνες πολίτες η αντίληψη ότι το "Τούρκος" σημαίνει "του τουρκικού έθνους", "της τουρκικής κρατικής υπόστασης" και "ιδιοκτησία της Τουρκίας". Πραγματικά, ένας προσδιορισμός "τουρκική" με την έννοια της Τουρκίας προκαλεί -και δίκαια- τη μεγαλύτερη αντίδραση. Αλλά αυτό είναι ένας ισχυρισμός, είναι ένα προπαγανδιστικό τέχνασμα. Θέλουν να δώσουν στο "τουρκική" αυτού του είδους την έννοια. Την έννοια όμως της εθνικής μειονότητας, του Έλληνα πολίτη ο οποίος έχει τουρκική εθνική προέλευση ή εθνική μειονοτική συνείδηση -γιατί κάνουμε και σ' αυτό μια αντιδιαστολή: άλλο το ποιο έθνος είναι με την έννοια της κρατικής υπόστασης και άλλο ποια είναι η εθνοτική ιστορία ενός χώρου, πώς δημιουργήθηκε μια εθνική μειονότητα, και η οποία έχει τη δικιά της, την εθνική μειονοτική συνείδηση, γιατί αισθάνεται ότι δεν αποτελεί όργανο ή τμήμα μιας άλλης κρατι-

